

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 30 april 2004

Nr 316—323

INNEHÅLL

Nr		Sidan
316	Lag om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	933
317	Lag om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland	935
318	Lag om ändring av lagen om konkurrensbegränsningar	936
319	Lag om ändring av 14 a kap. lagen om försäkringsbolag	942
320	Lag om ändring av 9 § marknadsdomstolslagen	943
321	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget	944
322	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av lagarna om upphävande av lagarna om sättande i kraft av Europaaavtalet med Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien	945
323	Statsrådets förordning om ändring av elsäkerhetsförordningen	946

Nr 316

Lag

om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 7 a § 1 mom. samt *temporärt* rubriken för 7 a §, sådana de lyder i lag 1230/1997, och

fogas temporärt till 7 a §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 7 mom. som följer:

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess

hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

RP 37/2004
EkUB 9/2004
RSv 48/2004

Om den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett kreditinstitutets hemstat, skall ett kreditinstitut som erhållit koncession i den berörda medlemsstaten ansöka om medlemskap i insättningsgarantifonden för en filial som skall inrättas i Finland för täckande av skillnaden mellan nivån för skyddet för deponenternas fordringar i kreditinstitutets hemstat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd

av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar som anges i direktivet, i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, täcks genom systemet för garanti av insättningar i kreditinstitutets hemstat och en utredning om detta ingår i den underrättelse som avses i 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.
Lagens 7 a § 7 mom. och rubriken för 7 a § gäller till och med den 31 december 2007.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 317

L a g**om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland**

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 26 juli 1996 om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) rubriken för 4 a §, sådan den lyder i lag 519/1998, och

fogas temporärt till 4 a §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 7 mom. som följer:

4 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skyddet

Om den miniminivå för ersättning, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett värdepappersföretags hemstat, skall ett värdepappersföretag som erhållit auktorisation i den berörda medlemsstaten ansöka om medlemskap i ersättningsfonden för en filial som skall etableras i Finland för täckande av skillnaden mellan ersättningsnivån enligt systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretagets hemstat och

den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om den miniminivå för ersättning som anges i direktivet, i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, täcks genom systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretagets hemstat och en utredning om detta ingår i den information som avses i 4 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004 och gäller till och med den 31 december 2007. På filialer som värdepappersföretag vilka fått koncession i Slovakien har i Finland tillämpas lagen till och med den 31 december 2006.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 318

L a g

om ändring av lagen om konkurrensbegränsningar

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 b § 5 mom., 12 § 3 och 4 mom., 16, 19, 19 a och 19 b §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 11 b § 5 mom. och 19 b § i lag 303/1998, 12 § 3 och 4 mom. och 16 § i lag 1529/2001, 19 § delvis ändrad i nämnda lagar 303/1998 och 1529/2001 samt 19 a § i sistnämnda lagar,
ändras 3 § 2 mom., 4—9 §, 11 a § 1 mom., 11 g §, 12 § 1 mom., 14 § 2 mom., 15 § 1 mom., 17 och 18 §, 18 a § 1 mom., 20 §, 21 § 1 och 2 mom. och 22 §,
 av dessa lagrum 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 303/1998 och 1529/2001, 9 §, 11 a § 1 mom., 11 g § och 12 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 303/1998, 14 § 2 mom., 15 § 1 mom., 17 och 18 §, 18 a § 1 mom., 21 § 1 och 2 mom. samt 22 § sådana de lyder i nämnda lag 1529/2001 och 20 § sådan den lyder i lagarna 448/1994 och 908/1995, samt
fogas till lagen nya 1 a och 10 b § samt en ny 13 § i stället för den 13 § som upphävts genom nämnda lag 303/1998, till 15 §, sådan den lyder i nämnda lag 1529/2001, ett nytt 4 mom., till lagen nya 20 a och 20 b § samt till 29 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 a §

Då en konkurrensbegränsning kan påverka handeln mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater, tillämpas bestämmelserna i artiklarna 81 och 82 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget).

minerande ställning på marknaden, om den eller dessa i hela landet eller inom ett visst område har ensamrätt eller annars en så dominerande ställning på en bestämd nytthetsmarknad att den på ett väsentligt sätt styr prisnivån eller leveransvillkoren eller på något annat motsvarande sätt påverkar konkurrensförhållandena i ett visst produktions- eller distributionsled.

3 §

En eller flera näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare anses ha do-

4 §

Avtal mellan näringsidkare, beslut av sam-

RP 11/2004
 EkUB 8/2004
 RSv 47/2004

Rådets förordning (EG) nr 1/2003; EGT nr L 1, 4.1.2003, s. 1—25

manslutningar av näringsidkare samt samordnade förfaranden av näringsidkare är förbjudna om de har till syfte att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen på ett märkbart sätt eller om de ger ett sådant resultat.

Förbjudna är särskilt sådana avtal, beslut och förfaranden som innebär att

1) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs,

2) produktion, marknader, teknisk utveckling eller investeringar begränsas eller kontrolleras,

3) marknader eller inköpskällor delas upp,

4) olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel, eller

5) det ställs som villkor för att ingå ett avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

5 §

Förbudet enligt 4 § gäller dock inte sådana avtal mellan näringsidkare, beslut av sammanslutningar av näringsidkare eller samordnade förfaranden av näringsidkare, eller sådana grupper av avtal, beslut eller samordnade förfaranden, som

1) bidrar till att förbättra produktionen eller distributionen av varor eller till att främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande,

2) tillförsäkrar konsumenterna en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås,

3) bara ålägger de berörda näringsidkarna begränsningar som är nödvändiga för att uppnå dessa mål, och

4) inte ger dessa näringsidkare möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av nyttigheterna i fråga.

6 §

Missbruk av dominerande marknadsställning för en eller flera näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare är förbjudet. Sådant missbruk kan särskilt bestå i att

1) direkt eller indirekt påtvinga någon oskäliga inköps- eller försäljningspriser eller andra oskäliga affärsvillkor,

2) begränsa produktion, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna,

3) tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel, eller

4) ställa som villkor för att ingå ett avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

7 §

För en näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare som bryter mot bestämmelserna i 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget skall bestämmas en påföljdsavgift (*konkurrensbrottsavgift*), om inte förfarandet anses vara obetydligt eller om det annars anses omotiverat att bestämma en påföljdsavgift för att trygga konkurrensen.

Påföljdsavgiften skall bestämmas med beaktande av arten och omfattningen av konkurrensbegränsningen samt dess varaktighet. Avgiften får vara högst 10 procent av omsättningen under det föregående året för varje näringsidkare eller sammanslutning av näringsidkare som deltagit i konkurrensbegränsningen.

Påföljdsavgiften bestäms av marknadsdomstolen på framställning av konkurrensverket. Avgiften skall betalas till staten.

8 §

Marknadsdomstolen kan sänka den påföljdsavgift som med stöd av 7 § bestäms för en näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare eller avstå från att bestämma påföljdsavgift, om näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare i en betydande utsträckning har bistått konkurrensverket med utredningen av en konkurrensbegränsning.

9 §

Konkurrensverket gör inte någon framställning till marknadsdomstolen om bestämmande av påföljdsavgift beträffande sådana konkurrensbegränsningar mellan konkurrenter enligt 4 § eller artikel 81 i EG-fördraget som gäller fastställande av priser vid försäljning till tredje part, begränsning av produk-

tionen eller försäljningen eller uppdelning av marknader, kunder eller inköpskällor, om en näringsidkare som är delaktig i konkurrensbegränsningen

1) lämnar konkurrensverket sådana uppgifter om konkurrensbegränsningen att verket på basis av dem kan ingripa mot konkurrensbegränsningen,

2) lämnar de uppgifter som nämns i 1 punkten innan konkurrensverket har fått uppgifterna via andra kanaler,

3) lämnar alla uppgifter och handlingar som han förfogar över till konkurrensverket,

4) samarbetar med konkurrensverket under hela utredningen av konkurrensbegränsningen, och

5) har upphört att delta eller upphör att delta i konkurrensbegränsningen omedelbart efter det att uppgifterna enligt 1 punkten har överlämnats till konkurrensverket.

Konkurrensverket meddelar i ett separat beslut om näringsidkaren uppfyller alla de villkor som nämns i 1 mom. Beslutet får inte överklagas genom särskilda besvär.

3 kap.

Information om konkurrensbegränsningar

10 b §

Bestämmelser om utlämnande av sekretessbelagda handlingar som innehas av konkurrensverket till en utländsk konkurrensmyndighet finns i 30 § lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

11 a §

Bestämmelserna om tillsyn över företagsförvärv tillämpas på ett företagsförvärv, om parterna i företagsförvärvet tillsammans har en omsättning som överskrider 350 miljoner euro och minst två av parterna i företagsförvärvet har en omsättning i Finland som överskrider 20 miljoner euro.

11 g §

En näringsidkare som inte fullgör sin anmälningsskyldighet enligt 11 c §, eller som fullföljer ett företagsförvärv i strid mot 11 d eller 11 f §, skall åläggas att betala en påföljdsavgift enligt 7 §, om inte förfarandet

skall anses vara obetydligt eller om det annars skall anses omotiverat att bestämma en påföljdsavgift för att trygga konkurrensen.

12 §

Konkurrensverket skall reda ut konkurrensbegränsningar och deras verkningar. Om konkurrensverket anser att en näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare begränsar konkurrensen på ett sätt som avses i 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, skall det vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja konkurrensbegränsningen eller dess skadliga verkningar. Konkurrensverket kan dock avstå från att vidta åtgärder, om konkurrensen på marknaden i fråga totalt sett kan anses fungera trots konkurrensbegränsningen.

13 §

Om en konkurrensbegränsning är förbjuden enligt 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, kan konkurrensverket

1) förelägga en näringsidkare eller en sammanslutning av näringsidkare att upphöra med ett förfarande som är förbjudet enligt 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, och

2) ålägga en näringsidkare att leverera en nytting till en annan näringsidkare på villkor som motsvarar dem som han erbjuder andra näringsidkare i samma ställning.

Konkurrensverket kan förena ett förordnande, förbud eller åläggande enligt 1 mom. med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Konkurrensverket kan genom sitt beslut göra de åtaganden som erbjudits av de näringsidkare eller sammanslutningar av näringsidkare som deltagit i en misstänkt konkurrensbegränsning bindande för de berörda näringsidkarna, om det är möjligt att genom dessa åtaganden undanröja den konkurrensbegränsande arten av en verksamhet. Konkurrensverket kan ta upp ärendet till ny behandling, om ett sakförhållande som låg till grund för beslutet har ändrats i något väsentligt avseende, om de berörda näringsidkarna åsidosätter sina åtaganden eller om beslutet har grundat sig på ofullständiga, oriktiga eller vilseledande uppgifter som parterna har lämnat.

Konkurrensverket kan, i enlighet med artikel 29.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, beträffande ett avtal, ett beslut av en sammanslutning av näringsidkare eller ett samordnat förfarande av näringsidkare inom Finlands territorium återkalla ett undantag enligt en gruppundantagsförordning som antagits av kommissionen, om avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet inom Finlands territorium eller i en sådan del av det som har en väl avgränsad geografisk marknads alla särdrag har verkningar som är oförenliga med artikel 81.3 i EG-fördraget.

14 §

Konkurrensverket skall fatta beslut i huvudsaken eller göra en framställning till marknadsdomstolen enligt 7 § 3 mom. om bestämmande av påföljdsavgift inom 60 dagar från det att ett interimistiskt beslut har meddelats. På ansökan av konkurrensverket inom ovan nämnda tid kan marknadsdomstolen förlänga tidsfristen. Om konkurrensverket inte inom föreskriven tid fattar beslut i huvudsaken eller gör framställning till marknadsdomstolen, förfaller förbudet eller åläggandet.

15 §

Konkurrensbegränsningsärenden blir anhängiga vid marknadsdomstolen genom en framställning som avses i 7 § 3 mom. eller 11 d § 1 mom., genom besvär som avses i 21 § 1 mom., eller genom en ansökan som avses i 14 § 2 mom. eller 20 a § 1 mom. Framställningen, besvären och ansökan skall göras skriftligen.

Marknadsdomstolen kan besluta om tillstånd enligt 20 a § utan att den berörda näringsidkaren eller sammanslutningen av näringsidkare hörs.

17 §

Om en konkurrensbegränsning är förbjuden enligt 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, kan marknadsdomstolen för-

ena ett förordnande, förbud eller åläggande som gäller en sådan konkurrensbegränsning med vite.

Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

18 §

Ett villkor som har tagits in i avtal, stadgar eller beslut eller som har fogats till andra rättshandlingar eller regleringar och som strider mot 4 eller 6 § eller mot ett förordnande, förbud, eller åläggande som har meddelats av marknadsdomstolen eller av konkurrensverket eller mot ett interimistiskt förbud eller åläggande som har meddelats av konkurrensverket, får inte tillämpas eller verkställas.

18 a §

En näringsidkare som uppsåtligen eller oaksamhet bryter mot något av förbuden i 4 eller 6 § eller i artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, är skyldig att ersätta en annan näringsidkare för den skada som har tillfogats denna. Skadeståndet omfattar ersättning för kostnader, prisskillnad, utebliven vinst samt annan direkt eller indirekt ekonomisk skada som har orsakats av konkurrensbegränsningen.

20 §

Behöriga tjänstemän vid konkurrensverket och länsstyrelsen har rätt att förrätta inspektioner för att övervaka att denna lag och de med stöd av den utfärdade bestämmelserna följs. Konkurrensverket är skyldigt att på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission förrätta inspektioner så som bestäms i Europeiska gemenskapernas rättsakter.

Konkurrensverket biträder kommissionen vid inspektioner så som bestäms i Europeiska gemenskapernas rättsakter.

Näringsidkare och sammanslutningar av näringsidkare skall för inspektioner ge de tjänstemän som avses i 1 och 2 mom. tillträde till affärs- och lagerlokaler, markområden och fordon som de har i sin besittning. De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att granska och ta kopior av näringsidkarnas och sammanslutningarnas affärskorrespondens, bokföring, dataregistreringar och andra handlingar som kan ha betydelse för övervakning-

en av att denna lag samt de med stöd av den utfärdade bestämmelserna följs.

De tjänstemän som förrättar inspektion har rätt att kräva muntliga förklaringar på platsen och protokollföra de svar som har erhållits. De tjänstemän som förrättar inspektion har också rätt att försegla lokaler eller bokföring och handlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för inspektionen.

Polisen skall vid behov på begäran ge handräckning när inspektioner som avses i 1 och 2 mom. eller 20 a § genomförs, så som föreskrivs särskilt.

20 a §

Om Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 21 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget har bestämt att inspektion skall förrättas i andra utrymmen än de som avses i 20 §, ger marknadsdomstolen tillstånd till inspektion på ansökan av kommissionen.

Tillståndet skall sökas i förväg.

Marknadsdomstolen kan förbjuda en inspektion om den skulle vara godtycklig eller alltför långtgående. När marknadsdomstolen kontrollerar om den planerade inspektionen är godtycklig eller alltför långtgående, skall marknadsdomstolen särskilt beakta hur allvarlig den misstänkta konkurrensbegränsningen är, betydelsen av den bevisning som avses, det berörda företags medverkan samt den rimliga sannolikheten för att de räkenskaper och affärshandlingar som inspektionen avser förvaras i de lokaler för vilka tillstånd begärs.

20 b §

Vid förrättande av inspektion i andra utrymmen än de som avses i 20 § har Europeiska gemenskapernas kommission, konkurrensverkets och länsstyrelsens tjänstemän de befogenheter som följer av 20 §, dock med undantag av de befogenheter som anges i 20 § 4 mom.

Kommissionen, konkurrensverket och länsstyrelserna kan vid inspektioner biträdas av andra personer som de har bemyndigat därtill.

21 §

I ett beslut som konkurrensverket har

meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos marknadsdomstolen i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I ett beslut som konkurrensverket har meddelat med stöd av 11 e § 1 mom. eller 14 § 1 mom. och i ett beslut om förrättande av inspektion enligt 20 § får ändring inte sökas genom besvär. Ett beslut som konkurrensverket har meddelat med stöd av 10 eller 13 § skall iakttas trots att besvär har anförts, om inte marknadsdomstolen bestämmer något annat.

I ett beslut som marknadsdomstolen har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I ett beslut som marknadsdomstolen har meddelat med stöd av 11 e § 2 mom. eller i ett beslut om förlängning av fristen enligt 14 § 2 mom. eller om tillstånd att förrätta inspektion enligt 20 a § får ändring inte sökas genom besvär. Marknadsdomstolens beslut skall iakttas trots att besvär har anförts, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

22 §

Påföljdsavgift får inte bestämmas för överträdelse av bestämmelserna i 4 eller 6 § eller artikel 81 eller 82 i EG-fördraget, om inte framställning till marknadsdomstolen har gjorts inom fem år från det att konkurrensbegränsningen upphörde att gälla eller konkurrensverket fick vetskap om den.

29 §

Konkurrensverket kan i syfte att klargöra sin tillämpningspraxis vid behov utfärda riktlinjer som baserar sig på gruppundantagsförordningar och riktlinjer som har antagits av Europeiska gemenskapernas kommission. Konkurrensverket kan utfärda riktlinjer särskilt om tolkningen av märkbarhetskriteriet enligt 4 § och undantaget enligt 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.
Denna lag tillämpas på sådana företagsförvärv som har skett efter att lagen har trätt i kraft.

När denna lag träder i kraft förfaller de

anhängiga ansökningar om dispens eller icke-ingripandebesked som har lämnats in till konkurrensverket enligt 19 eller 19 a §, som upphävs. När denna lag träder i kraft upphör också för dessa anhängiga ansökningars del immuniteten mot böter enligt 19 b §, som upphävs.

Dispenser och icke-ingripandebesked som beviljats med stöd av 19 och 19 a § som upphävs, upphör att gälla den dag som anges i dispensen eller icke-ingripandebeskedet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Paula Lehtomäki

Nr 319

L a g

om ändring av 14 a kap. lagen om försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 a kap. 4 §, sådan
den lyder i lag 305/1998, samt
ändras 14 a kap. 3 §, sådan den lyder i lag 1542/2001, som följer:

14 a kap.

en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller försäkringsverksamhet.

Konkurrens och marknadsföring

3 §

Konkurrensverket skall begära ett utlåtande av Försäkringsinspektionen när det behandlar

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Paula Lehtomäki*

RP 11/2004
EkUB 8/2004
RSv 47/2004

Rådets förordning (EG) nr 1/2003; EGT nr L 1, 4.1.2003, s. 1—25

Nr 320

L a g**om ändring av 9 § marknadsdomstolslagen**

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marknadsdomstolslagen av den 28 december 2001 (1527/2001) 9 § 1 mom. som
följer:

9 §

Domförhet

I marknadsdomstolen får en lagfaren ledamot ensam fatta beslut i sådana fall då besvär, en ansökan eller de yrkanden som framförts i ett ärende har återtagits i sin helhet eller då ett ärende avvisas eller avskrivs. En lagfaren ledamot får ensam besluta om temporära förbud och om behövliga åtgärder som hänför

sig till förberedelse. Dessutom får en lagfaren ledamot ensam avgöra ärenden som avses i 20 a § lagen om konkurrensbegränsningar. Till marknadsdomstolens sammansättning kan också höra högst två andra ledamöter när domstolen beslutar om ärenden som avses i detta moment.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Paula Lehtomäki*RP 11/2004
EkUB 8/2004
RSv 47/2004

Rådets förordning (EG) nr 1/2003; EGT nr L 1, 4.1.2003, s. 1—25

Nr 321

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Aten den 16 april 2003 ingångna fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen, som riksdagen har godkänt den 15 december 2003 och som republikens presi-

dent har ratificerat den 19 december 2003 och i fråga om vilket ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Italiens regering den 23 december 2003, träder i kraft den 1 maj 2004 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen den 19 december 2003 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning till Europeiska unionen (1259/2003), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 1 maj 2004.

3 §

De bestämmelser i fördraget som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2004.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 42/2004)

Nr 322

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av lagarna om upphävande av lagarna om sättande i kraft av Europaavtalet med Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien**

Given i Helsingfors den 30 april 2004

I englighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Tjeckien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (1260/2003), lagen om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Estland (1261/2003), lagen om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Lettland (1262/2003), lagen om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Litauen (1263/2003), lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Ungern och i anpassningsprotokollet som hör sam-

man med det (1264/2003), lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Polen och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (1265/2003), lagen om upphävande av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Europaavtalet med Slovenien (1266/2003) och lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Europaavtalet med Slovakien och i anpassningsprotokollet som hör samman med det (1267/2003) träder i kraft den 1 maj 2004.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2004.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 323

Statsrådets förordning
om ändring av elsäkerhetsförordningen

Given i Helsingfors den 29 april 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *upphävs* i elsäkerhetsförordningen av den 28 juni 1996 (498/1996) 1–4 § samt *ändras* rubriken för 1 kap. samt 5–8 och 20 § som följer:

1 kap.

Utnämning

5 §

Ansökan om utnämning av ett besiktningsorgan som avses i 14 § elsäkerhetslagen (410/1996) skall sändas till handels- och industriministeriet. Ansökan om utnämning av ett bedömningsorgan som avses i 10 § elsäkerhetslagen och ett auktoriserat organ som avses i 23 och 24 § i lagen samt auktorisering för besiktningsman och certifieringsbehörighet för elentreprenör skall sändas till elsäkerhetsmyndigheten.

Till ansökan skall fogas de handlingar som behövs för bedömning av kraven enligt 22 a, 24 a och 24 b § elsäkerhetslagen.

Organen skall dessutom till ansökan foga

1) ett intyg eller en utredning som mätteknikcentralen eller en motsvarande organisation har utfärdat, eller

2) ett intyg eller en utredning av annat slag, som ministeriet i fråga om ett besiktningsorgan och elsäkerhetsmyndigheten i fråga om andra anser utgöra tillräcklig dokumentering.

6 §

Efter att ha säkerställt att de gällande kraven är uppfyllda, utnämner ministeriet

organet till ett sådant besiktningsorgan som avses i elsäkerhetslagen.

Elsäkerhetsmyndigheten skall, efter att ha säkerställt att de gällande kraven är uppfyllda, på motsvarande sätt utnämna ett organ till ett sådant bedömningsorgan eller auktoriserat organ samt en person till en sådan auktoriserad besiktningsman och bevilja en elentreprenör sådan certifieringsbehörighet som avses i elsäkerhetslagen. Behörigheten för en elentreprenör kan på ansökan också beviljas i begränsad omfattning.

Utnämningen av ett organ kan beviljas att gälla en viss tid eller tills vidare. Utnämningen av en auktoriserad besiktningsman och certifieringsbehörigheten för en elentreprenör är i kraft högst fem år i sänder. Ministeriet och elsäkerhetsmyndigheten kan i de beslut som avses i 1 och 2 mom. ta in villkor, begränsningar och anvisningar.

7 §

Ett besiktningsorgan, ett auktoriserat organ, ett bedömningsorgan, en auktoriserad besiktningsman och en elentreprenör som har fått certifieringsbehörighet är skyldiga att till tillsynsmyndigheten anmäla alla förändringar som påverkar uppfyllandet av gällande krav. Organen, besiktningsmännen och elentreprenörerna med certifieringsbehörighet skall

dessutom till tillsynsmyndigheten årligen överlämna en berättelse om sin verksamhet.

8 §

Om ett besiktningsorgan, ett auktoriserat organ, ett bedömningsorgan, en auktoriserad besiktningsman eller en elentreprenör som fått certifieringsbehörighet förfar i strid med bestämmelserna eller föreskrifterna, eller inte uppfyller de uppställda kraven eller inte iakttar villkoren eller begränsningarna, skall den myndighet som utnämnt organet eller beviljat certifieringsbehörighet uppmana organet eller personen ifråga att avhjälpa bristen inom utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom utsatt tid eller om det med hänsyn till situationens allvarlighet i övrigt är nödvän-

digt, skall den myndighet som utnämnt organet eller beviljat certifieringsbehörighet vidta behövliga åtgärder för att återkalla utnämningen eller certifieringsbehörigheten.

20 §

En olycka skall anses vara allvarlig, om

- 1) den har dödlig utgång eller förorsakar en allvarlig skada på en persons hälsa,
- 2) den medför annan än mindre miljö- eller sakskada, eller
- 3) den har förorsakat uppenbar risk för person-, sak- eller miljöskada.

Denna förordning träder i kraft den 5 maj 2004.

Helsingfors den 29 april 2004

Minister *Seppo Kääriäinen*

Industriråd *Seppo Ahvenainen*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 316—323, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663